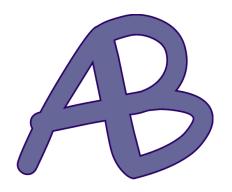
WYKŁAD: Programowanie obiektowe

dr Artur Bartoszewski Katedra Informatyki UTH Radom

Konstruktor kopiujący to konstruktor, który może zostać wywoływany przez kompilator (niejawnie) jeżeli zachodzi potrzeba stworzenia drugiego egzemplarza obiektu.

Np. podczas przekazywania obiektu do funkcji przez wartość, lub podczas tworzenia nowego obiektu "identycznego" jak już istniejący

Każda klasa ma konstruktor kopiujący – jeżeli programista go nie napisze, to zostanie on automatycznie utworzony przez kompilator.

Konstruktor kopiujący przyjmuje referencję do swojego typu i tworzy nowy obiekt.

```
klasa::klasa ( klasa &);
```

Konstruktor kopiujący może mieć też inne argumenty, ale musza one mieć wartości domyślne.

```
klasa::klasa (klasa & obj, int x=0, float pi=3.14, int * p=NULL);
```

B

Konstruktor kopiujący

Konstruktor kopiujący otrzymuje w parametrze referencję do obiektu, który należy skopiować (obiektu tej klasy, do której należy).

Taka konstrukcja dopuszcza możliwość ingerencji konstruktora w obiekt który jest kopiowany we wzorzec. Aby temu zapobiec można zadeklarować ten obiekt jako stałą.

```
Klasa(const Klasa &obiekt) {}
```



```
class A
                         Konstruktor domyślny
private:
                              Konstruktor z parametrami
     int x;
public:
     A(){}
     A(int p):x(p) {}
     A(const A & obj)
          x = obj.x;
                                Konstruktor kopiujący
```

B

Konstruktor kopiujący

Konstruktor kopiujący możemy wywołać na 3 sposoby:

Konstruktor kopiujący będzie wywołany także podczas przesyłania obiektu do funkcji poprzez wartość.

Nie zostanie wywołany gdy obiekt przesyłamy do funkcji poprzez referencje


```
class A
                              Sposoby wywołania konstruktora kopiującego prześledzić
                              można na przykładzie klasy posiadającej 3 konstruktory:
public:
                                 konstruktor domyślny,
    int x;
                                 konstruktor z parametrami,
    string podpis;
                                 konstruktor kopiujący
    A()
         cout<<"konstruktor domyslny"<<endl;</pre>
         podpis="obiekt pusty";
    A(int px):x(px)
         cout<<"konstruktor z parametrami"<<endl;</pre>
         podpis="obiekt z danymi";
    A(const A & obj)
         x = obj.x;
         cout<<"konstruktor kopiujacy"<<endl;</pre>
         podpis="kopia obiektu";
```


Przykład wywołania konstruktora kopiującego

```
int main()
{
    A a1, a2(10);
    a1=A(a2);

    cout<<a1.x<<" "<<a1.podpis;
    return 0;
}</pre>
```

konstruktor domyslny konstruktor z parametrami konstruktor kopiujacy 10 kopia obiektu

```
int main()
{
    A a2(10);
    A a1(a2);
    cout<<a1.x<<" "<<a1.podpis;
    return 0;
}</pre>
```

konstruktor z parametrami konstruktor kopiujacy 10 kopia obiektu

Przykład wywołania konstruktor kopiującego c.d.

cout << a1.x << " " << a1.podpis;

Tak nie zadziała!

return 0;

```
int main()
{
    A a1,a2(10);
    a1=a2;
konstruktor domyslny
konstruktor z parametrami
10 obiekt z danymi
```

W ten sposób skopiujemy gotowy obiekt nie wywołując jego konstruktora kopiującego.

Kiedy i dlaczego definiujemy własny konstruktor kopiujący?

Wtedy, gdy składnikami obiektu są wskaźniki na obiekty tworzone dynamicznie.

Element utworzony dynamicznie powiązany z obiektem.

Przykład: klasa osoba posiada wskaźnik "imie" do zmiennej, którą tworzy dynamicznie

```
class osoba
{
public:
    string * imie;
    osoba(string kto)
{
        imie = new string;
        *imie = kto;
}
        ~osoba() {delete imie;}
        void setImie(string kto){ *imie = kto;}
        string getimie() {return *imie;}
};
```

```
int main()
                                      Kowalski
    osoba ktos("Kowalski");
                                      Nowak
    osoba ktosInny("Nowak");
    cout<<ktos.getimie()<<endl</pre>
        <<ktosInny.getimie();
    return 0;
```

Z pozoru wszystko działa poprawnie – dopóki nie spróbujemy tworzyć obiektów poprze kopiowanie.


```
int main()
{
    osoba ktos("Kowalski");
    osoba ktosInny = ktos;

    ktos.setImie("Iksinski");

    cout<<ktos.getimie()<<endl
        <ktosInny.getimie();

    return 0;
}</pre>
```

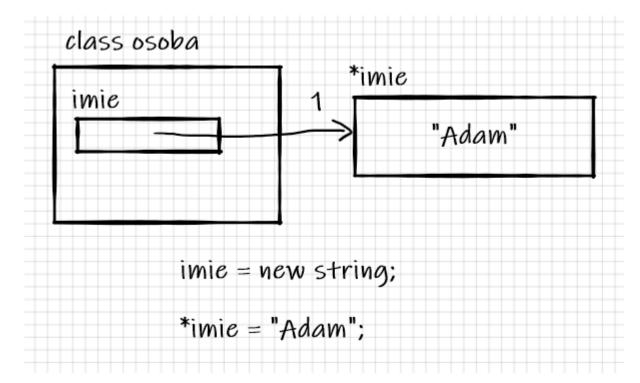
Obiekt "ktoslnny" utworzyliśmy kopiując obiekt "ktos" i dopiero w następnym kroku zmieniliśmy jego zawartość.

Okazuje się jednak, że zmianie uległa zawartość przechowywana przez oba obiekty.

```
Iksinski
Iksinski
```

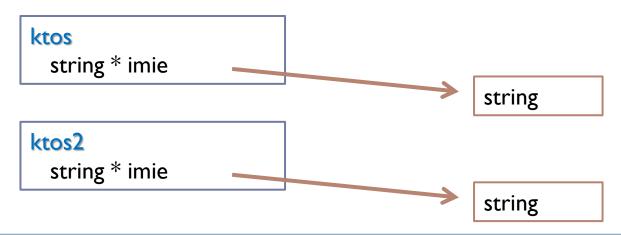

Obiekt klasy **osoba** zawiera wskaźnik do zmiennej typu string tworzonej dynamicznie w konstruktorze obiektu.

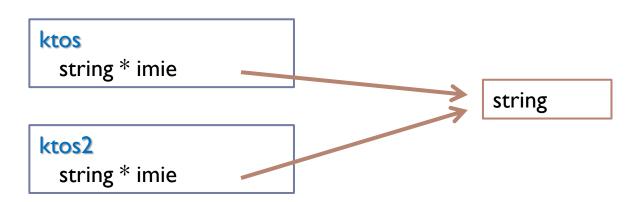

Kopiując obiekt (ktos2 = ktos) spodziewamy się takiej sytuacji:

Jednak otrzymamy taką:

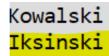
Wskaźniki *imie* we wszystkich kopiach obiektu zostały dosłownie skopiowane – czyli wskazują na ten sam element. Zmaina w jednym obiekcie pociąga za sobą zmianę we wszystkich


```
class osoba
                                             Konstruktor kopiujący, który nie
                                             skopiuje pola imie jeden do jednego, a
public:
                                             utworzy nowy łańcuch dynamiczny,
    string * imie;
    osoba(string kto)
                                             przekopiuje do niego dane z wzorca i
                                             wstawi jego adres do pola imie
        imie = new string;
        *imie = kto:
    osoba (osoba &);
    ~osoba() { delete imie; }
    void setImie(string kto) { *imie = kto;}
    string getimie() {return *imie;}
osoba::osoba(osoba & wzorzec)
    imie = new string;
    *imie = *wzorzec.imie;
    //*imie = wzorzec.getimie(); //- inna metoda
```

Tym razem zadział prawidłowo

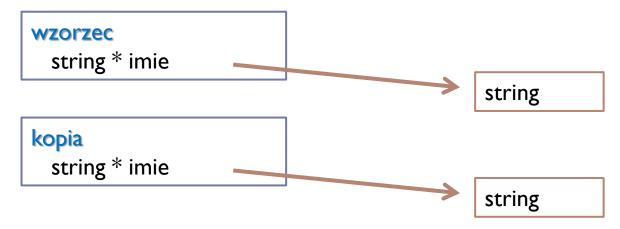

Kopiowanie płytkie i głębokie

Kopiowanie płytkie wzorzec string * imie string Kopiowanie płytkie ma oczywiście swoje zastosowania, często jednak jego zastosowanie jest przypadkowe i powoduje błędne działanie programów

Kopiowanie głębokie

Wywołanie konstruktora kopiującego dla obiektów tworzonych dynamicznie


```
#include <iostream>
#include <sstream>
                                                    Przykład: klasa student
using namespace std;
class student
protected:
    int Id;
   string imie;
   string nazwisko;
   string kierunek;
   string wydzial;
    string *historia_studiow;
public:
    static int ile;
    student(string im = "", string nazw = "", string k = "", string w = "") : imie(im), nazwisko(nazw), kierunek(
k), wydzial(w)
       Id = ++ile;
       historia studiow = new string;
       *historia studiow = "";
    student(const student &wzorzec, string im = "", string nazw = "")
       Id = ++ile;
       imie = im;
       nazwisko = nazw;
       kierunek = wzorzec.kierunek;
       wydzial = wzorzec.wydzial;
       // historia_studiow = wzorzec.historia_studiow; // - kopiowanie płytkie
       historia studiow = new string;
       * historia studiow = "";
```



```
void addWpis(string tekst)
        string temp = *historia_studiow;
        temp += "\n";
        temp += tekst;
        *historia_studiow = temp;
    string toString()
        stringstream temp;
        temp << "(" << Id << ") " << nazwisko << " " << imie << " Wydzial: " << wydzial << " Kierunek: " <<
kierunek
             << endl
             << "Historia studiow: " << *historia_studiow;</pre>
        return temp.str();
    ~student()
        delete historia_studiow;
};
int student::ile = 0;
```



```
int student::ile = 0;
student kierunki[] = {
    student("", "", "Informatyka techniczna", "WTEiI"),
student("", "", "Informatyka ogolnoakademicka", "WTEiI"),
student("", "", "Pedagogika", "WFP"),
     student("", "", "Transport", "WTEiI")};
int main()
     student::ile = 0;
     student s1(kierunki[0], "Jan", "Kowalski");
     s1.addWpis("Przyjety na studia.");
     s1.addWpis("Zdal na 2 semestr");
     student s2(kierunki[0], "Andrzej", "Nowak");
     s2.addWpis("Przyjety na studia.");
     s2.addWpis("Skreslony z listy studentow");
     cout << s1.toString()<<endl;</pre>
     cout << s2.toString();</pre>
     return 0;
```

Literatura:

W prezentacji wykorzystano przykłady i fragmenty:

- Grębosz J.: Symfonia C++, Programowanie w języku C++ orientowane obiektowo, Wydawnictwo Edition 2000.
- Jakubczyk K.: Turbo Pascal i Borland C++ Przykłady, Helion.

Warto zajrzeć także do:

- Sokół R.: Microsoft Visual Studio 2012 Programowanie w Ci C++, Helion.
- Kerninghan B.W., Ritchie D. M.: język ANSI C, Wydawnictwo Naukowo Techniczne.

Dla bardziej zaawansowanych:

- Grębosz J.: Pasja C++, Wydawnictwo Edition 2000.
- Meyers S.: język C++ bardziej efektywnie, Wydawnictwo Naukowo Techniczne